

Kulturordførere i teatret

En rundspørge til kulturordførerne i Folketinget viser, at de ser mange forskellige teaterstykker for at holde sig orienteret. Fra 'Et dukkehjem', over 'Damphjerte' til 'Erasmus Montanus'.

Sociale medier giver bonus

I USA er det sådan, at man hos filmselskaberne nu også er begyndt at kigge på skuespilleres profiler på de sociale medier, når man caster. Trenden kan være på vej til Danmark.

Ny kandidatuddannelse

Til august begynder de første studerende på de nye scenekunstneriske kandidatuddannelser. Læs om, hvad der er op og ned på overbygningerne til den grundlæggende skuespilleruddannelse.

#03 2019

MAGASINET

SCENELIV

SANG • DANS • TEATER • FILM / UDGIVET AF DANSK SKUESPILLERFORBUND

Tema:

**Rundt om
revyen**

SEKRETARIAT FOR DANSK SKUESPILLERFORBUND OG FILMEX

SILVER
PurePrint® by KLS
Produceret 100 % biobaseret
af KLS PurePrint A/S

No. 001
KLIMA-NEUTRAL
TRYKSAG

MIX
Papir fra
ansvarlige kilder
FSC® C022933

SCENELIV udgives af Dansk Skuespillerforbund og udkommer 8 gange årligt.
Oplag: 2.700 eks. - Abonnement: 425 kr. årligt

MAGASINET SCENELIV

Dansk Skuespillerforbund,
Tagensvej 85, 3. sal
2200 København N
Telefon: 33 24 22 00
Mandag-fredag 9-12 og 13-15.
dsf@skuespillerforbundet.dk
www.skuespillerforbundet.dk

Artikler, læserbreve og lign. sendes til:
jwj@skuespillerforbundet.dk
Redaktion:
Jacob Wendt Jensen (redaktør)
Benjamin Boe Rasmussen (ansvarshavende)

Annoncer sendes til: Jette Rydder
jr@skuespillerforbundet.dk
(Debatindlæg, anmeldelser, mindeord osv. må
maks. fylde 2800 anslag inkl. mellemrum)

Tryk: KLS Grafisk Hus
Design: FXA

ANNONCEPRISER OG FORMATER (b x h)

Helside annonce (170 x 270) 9.000 kr.
Bagsiden (190 x 260 + beskæring) 9.000 kr.
2/3 side annonce (170 x 192) 6.500 kr.
1/2 side annonce (170 x 133) 5.000 kr.
1/3 side annonce - horisontal (170 x 60) 2.500 kr.
1/3 side annonce - vertikal (54 x 270) 3.500 kr.
Visitkort-annonce (83 x 58) 700 kr.
(maks. 400 anslag inkl. mellemrum)
Medlemsannoncer (83 x 58) 350 kr.
(maks. 400 anslag inkl. mellemrum)

Annoncemateriale skal afleveres i pdf-format.
Alle priser tillægges moms.

Særlige annoncønsker:

Kontakt Jette Rydder - tlf. 33 24 22 00

DSF'S BESTYRELSE

Benjamin Boe Rasmussen (formand), Anne Voigt Christiansen, Christian Gade Bjerrum, Christine Exner, Jakob Faueryby, Johanne Nørregård-Nielsen, Kirstine Hedrup, Linnea Voss, Magnus Bruun, Maria Hanke, Max-Emil Nissen, Peder Holm Johansen, Philippa Cold, Rebekka Lund, Søren Bang Jensen, Adam Brix (suppleant), Jakob Svarre Juhl (suppleant).

DSF'S SEKRETARIAT

Formand: Benjamin Boe Rasmussen
Sekretariatschef: Anna-Katrine Olsen
Vicesekretariatschef: Kim Hansen
Chefjurister:
Maj Hagstrøm og Magnus Homann Poulsen
Juridiske konsulent: Morten Lisby
Socialkonsulent: Nanna Møller
Sekretær: Hanne Arlund
Kursuskoordinator: Karin Iwersen
Sekretær for formand og sekretariatschef:
Tine Fangel
Regnskabschef og Filmex: Heidi Holm Madsen
Webmaster og Filmex: Jette Rydder
Håndbog og Filmex: Kristine Staffeldt
IT-manager og Filmex: Sengül Kaya-Mortensen
IT-support og Filmex: Kasper Grande
Filmex: Dorte Wriedt
Reception: Bente Wittenborg
Kommunikationsmedarb.: Katrin N. von Linstow
DSF Studio: Anne-Mette S. Saugsbjerg

DEADLINE TIL NÆSTE NUMMER: 9. MAJ 2019

Invitation til generalforsamling og forårsfest

Så er det igen blevet tid til Dansk Skuespillerforbunds generalforsamling, til bestyrelsesvalg og ikke mindst forbundets store sommerfest. Det sker søndag 26. maj 2019 i DGI-byen, Tietgensgade 65, 1704 København V. Vi begynder kl. 12.15, men man kan indskrive sig allerede kl. 11.30.

Indkaldelse

Fjorten dage før generalforsamlingen modtager alle medlemmer indkaldelsen pr. mail. Derfor er det ekstra vigtigt, at du sikrer dig, at vi har din mailadresse – og at den stadig gælder. Du kan selv tjekke og rette dine kontaktoplysninger i Skuespillerhånd-

bogen, men hvis du får problemer, er du velkommen til at kontakte Hanne Arlund.

Hvis du af ønsker at blive ved med at modtage indkaldelserne med posten, har du fortsat mulighed for det, men så skal du skrive til os og gøre os opmærksom på det.

Forårsfest

Vi håber, rigtig mange vil være med til at afslutte en spændende dag i faglighedens tegn og deltage i den efterfølgende forårsfest med musik, hygge og god mad. Drikkevarer kan købes til rimelige priser.

Husk kontrakter til Filmex så hurtigt som muligt

Det er ikke for sent – men skynd dig!

Deadline var 1. april for indsendelse af kontrakter fra 2018, der skal med i fordelingen og udbetalingen i slutningen af september 2019.

Husk at sende kopier.

FILMEX

Film i Vestdanmark – Conference & workshop

30. april 9:00-17:30, frist 9. april – det er gratis at deltage.

Dansk Skuespillerforbund inviterer i samarbejde med Filmby Aarhus og Aarhus Filmværksted til en tværfaglig netværks- og konferencedag for skuespillere og filmskabere. Der er fokus på arbejdsmuligheder og fagforståelse, når vi gennem debatter og workshops sætter filmproduktion i Vestdanmark i rampelyset. Arrangementet afholdes i Aarhus og henvender sig til både skuespillere og filmfolk i branchen. *Læs mere på forbundets hjemmeside.*

#03 2019

TEMA: RUNDT OM REVYEN

4-11

I en serie artikler markerer Sceneliv, at revysæsonen 2019 står for døren. I begyndelsen af maj er der premiere på den første af landets mange sommerrevyer, hvor typisk mellem to og seks skuespillere optræder i løbet af sommeren. Mød Jacob Morild, Jeanne Boel og Pernille Sørensen, der både skriver revytekster og fremfører dem og kom tæt på Vase & Fuglsang, der er et begreb i den danske verden af revyforfattere. Få samtidig et kig ind i, hvordan det står til med sundhedstilstanden i revyerne nu til dags.

FORMANDEN GLÆDER SIG TIL DIALOGKAFFE 12

Dansk Skuespillerforbund har fået udført en undersøgelse blandt landets ni kulturordførere op til det kommende folketingsvalg. Otte af dem har svaret og de har svaret på fem spørgsmål om så forskellige ting som deres forbrug af film og teater men også om kulturstøttens fordeling, fremtiden for blank-medieordningen, globale udfordringer som Netflix og HBO og de generelle kulturpolitiske udfordringer. Formand for Dansk Skuespillerforbund, Benjamin Boe Rasmussen er efter deres svar optimistisk i forhold til fremtiden.

OP OG NED PÅ DEN NYE UDDANNELSE SOM KANDIDAT 16

Fra august måned begynder et sted mellem 25 og 30 studerende på kandidatoverbygningen til skuespilleruddannelsen. I både København, Aarhus og Odense. De forskellige steder i landet er der forskellige specialer, og uddannelserne er knap så akademiske, som betegnelsen antyder. Hele ideen med en kandidat i scenekunst er at undervise i kunstnerisk virksomhed som for eksempel entreprenørskab, tværfaglige og faglige fordybelsesprojekter samt refleksion over faglig praksis.

DE SOCIALE MEDIER BETYDER STADIG MERE 18

En amerikansk filmproducer vurderer, at der til over halvdelen af de castingmøder han deltager i, tales om betydningen af tilstedeværelsen på de sociale medier for en skuespiller. Det er nemlig en fordel for et filmselskab, hvis man får en skuespiller med i sin film, der kan hjælpe med at reklamere. I Danmark er vi endnu ikke nået så vidt, men tre skuespillere har ud fra en serie på YouTube nu en spillefilm på vej "ud fra universet på nettet". De sociale medier er kommet for at blive, og de bliver vigtigere og vigtigere.

FORSIDEFOTO:

Forside: Ulf Pilgaard. Foto: Henrik Petit.

Foto: Stefan Kragh

Foto: Emilia Therese

Foto: Henning Hjorth

Foto: Emme Thielke

TEMA

Rundt om revyen

Når en skuespiller selv skriver revynumre

Nogle skuespillere nøjes med at spille de revynumre, som andre skriver og decideret revyforfattere skriver udelukkende, men spiller ikke på scenen. Og så er der de skuespillere, der både skriver revynumre og spiller dem. Sceneliv besøgte tre af de sidstnævnte i laboratoriet for at høre om fordele og ulemper ved at dobbeltjobbe som både revyforfatter og revyskuespiller.

Jacob Morrild skriver både revy-numre til sig selv og andre. Ikke mindst til hans kone Mette Marckmann. Foto: Britta Fogsgaard.

Af Jacob Wendt Jensen

Jacob Morild er en af landets mest garvede revyforfattere, der næsten altid sideløbende skriver til flere kabareter og revyer. Blandt andet sin egen julekabaret på Café Liva. Tre fjerdedele af produktionen er numre, han selv skal spille, men han er også flittigt brugt af flere revyer landet over, for hvem han skriver på bestilling. Jeanne Boel kalder sig selv for "en glad amatør", der ganske ofte skriver til sig selv, men som også af og til sender revynumre i omløb. Pernille Sørensen skriver også gerne til sig selv, ofte med udgangspunkt i sange, der er hendes helt store force som revyskuespiller.

Men hvorfor overhovedet skrive revynumre, når man er skuespiller? "Når jeg skriver, er det fordi, da jeg i sin tid begyndte, var der ingen der ville skrive til mig. Derfor gjorde jeg det selv, og siden tog det ene ord det andet," siger Jacob Morild. Det genkender Jeanne Boel, der i år har ansvaret for Sønderborg Revyen: "Jeg skriver hovedsageligt til mig selv, fordi jeg er nødt til det i de situationer, hvor der ikke kommer nogle tekster nogen steder fra."

Pernille Sørensen er enig: "Selvfølgelig vil man gerne bidrage til processen i en revy, men man vil også gerne sikre, at man selv får noget materiale, der er morsomt. Kommer der ikke noget udefra, der falder i ens egen smag, kan det være en fordel at kunne gå til tasterne og selv skrive noget, der er sjovt og man samtidig selv synes er vedkommende."

Aktualitet er nøgleordet

Jacob Morild er ikke typen, der skriver til skrivebords-skuffen. Han er opgaveorienteret. Hans hustru Mette Marckmann, der også er skuespiller, synes han hænger lige lovligt med teksterne, når de er til hende, mens hun er glad, når han skriver til andre. Så er huset nemlig ryddet pænt op og haven er velfriseret, fordi oversprings-handlinger har stået i kø.

"Jeg har en fire-fem tilbagevendende figurer, hvor jeg både selv skriver teksten og skriver monologen med dem på scenen bagefter. Blandt andet en spindoktor, der typisk sidder og diskuterer verdenssituationen med en embedsmand. En præst der igen i år er med i vores julekabaret. Han læser juleevangeliet, men bytter Jesus, Josef og Maria ud med politiske personer. De to er sådan lidt skabelonagtige," siger Jacob Morild og fortsætter:

"Jeg har så også en fuld mand. Her er det vigtigt for mig at finde ud af, hvad han skal snakke om hver gang, jeg tager ham op igen. Den slags figurer skal kun bruges, når der er noget nyt og aktuelt, der passer til dem. Den fulde mand er ren brandertorienteret, men han har ofte nogle nye sundhedsplaner. Første gang var han holdt op med at ryge, og det gav store problemer, for det var ikke til at få ild i det der nikontintyggegummi. Nogle år efter skulle hans kone på hospitalet og have en skønheds-operation, fordi det var oppe i tiden, og senere i Nykøbing løb han maraton. Med andre ord så er spørgsmålet, hvad han drikker for at slippe væk fra?"

Digter videre på scenen

Morild har lært meget af at lave radiosatire på DR, som han også var chef for fra 1993 til 1995.

Jeanne Boel skriver revy-numre, fordi der er færre revy-tekster til kvindelige skuespillere end til de mandlige. Her ses hun sammen med Karsten Jansfort i Sønderborg Revyen. Foto: Stefan Kragh.

"Når du skriver et nummer til dig selv, er der nogle ting, der bliver nemmere. Du ved, hvad figuren kan, så du kommer ikke på afveje, og du kommer ikke til at skrive i et sprog, der er helt forkert for dig. Det svære kan så til gengæld være, at man skal sørge for ikke at gentage sig selv. Spindoktoren og præsten skal faktisk gentage sig selv til en vis grad, men det er alligevel en balancegang. Angående min fulde mand og en mand, der bor i Charlottenlund - der er lidt mere liberal end Liberal Alliance - så er det lige med at finde udgangspunktet. Vinklen kan man sige. Når man så har fundet den, går det meget hurtigt, fordi man ved, hvem han er," siger Jacob Morild.

Han medgiver, at det undervejs i processen også er vigtigt at se tingene udefra, så han ikke risikerer at falde i fælden med ikke at kunne se skoven for bare træer. Morild spiller derfor altid sine numre for sin kone, for at se om de er forståelige nok.

"Når jeg skriver til egne revyer eller soloshow's, udvikler numrene sig også hele tiden, fordi der dukker nye ideer op undervejs på scenen. Det sker ofte, at den store monolog i nummeret bliver til i samarbejde med publikum, lidt sådan som en stand-up-komiker arbejder. Der lukker jeg op for improvisationen på forhånd planlagte steder i nummeret, og så dukker der ny inspiration op."

For få numre til kvinder

Jeanne Boel derimod skaber en forhistorie til de revy-personer, hun skriver til. "Det er ikke nogen hemmelighed, at der er færre revytekster til kvindelige skuespillere end til de mandlige. De fleste tekster handler om mænd, og derfor er der også altid flest mænd på et revyhold. Det er altså ærgerligt. Jeg ved ikke, om det er, fordi mænd er mere latterlige som figurer end kvinder er, ha ha, men sådan er det bare. Blandt andet derfor skriver jeg selv. Jeg skriver jo om noget, der interesserer mig. For eksempel har jeg altid haft en interesse i folk, der ikke ser sig selv på den måde, som andre ser dem på. Folk, der har meget høje tanker om sig selv, er simpelthen afsindigt morsomme. En

kvinde der vejer 100 kilo med en iskage i hånden, som ikke forstår, hun ikke kan tabe sig for eksempel. Det synes jeg er interessant og det er det, jeg kan finde ud af at skrive om,” siger Jeanne Boel og fortsætter:

”Jeg begyndte at skrive til en revy i Esbjerg i sin tid, fordi der ikke var noget stof. Jeg havde fedtet rundt med en figur på Café Liva, men det er meget anderledes at skrive til kabaret end til revy. I revy kan du ikke på samme måde være finurlig med en figur. Du skal være mere vittighedsbåret og mere præcist, for du skal nå længere ud i lokalet. Nå, men jeg skrev en monolog til den figur og gik til forpremiere med den, men der skete ikke en skid. Det var en af de gange, hvor man stod og tænkte ’Kære Gud lad der åbne sig en lem under mig og lad mig komme ud’. Hun var en midaldrende kvinde, en ikke videre fiks dame med en tyrkertro på sig selv med et vanvittigt højt selvværd uden at have noget at have det i. Jeg gik så hjem og skrev om til anden forpremiere, men det gik stadig ikke godt.”

Bygger en baghistorie op

Klokken halv fem på premieredagen skrev Boel nummeret om endnu en gang, hvor hun proppede tre-fire nye vittigheder ind, for nu skulle der grines, koste hvad det ville.

”Hvis du er presset, så napper du tre pisse gode vittigheder som passer til din figur, om så du skal stjæle dem i ’555 humørpiller,” siger Jeanne Boel og kommer i tanke om en anden indlysende fordel ved at skrive til sig selv:

”Så kan du jo nummeret udenad og ikke behøver at lære det senere.”

Hun er ikke så meget for, at andre blander sig i hendes skriveproces: ”Når jeg skriver numre til mig selv, er det svært at få hjælp af andre. De gange jeg har skrevet monologer til mig selv, har jeg prøvet, at jeg er gået i stå eller døren så at sige har lukket sig til nummeret. Gode mennesker har så sat sig ned og forsøgt at hjælpe, men det går bare ikke, fordi den figurs DNA jeg skriver til, ved jeg alt om. Jeg ved, hvordan vedkommende bor, om hun er fraskilt eller gift. Jeg ved en masse om den person, som vi ikke ser på scenen. Ting der gør, at jeg kan bygge en figur op. Det er ikke noget med, at jeg har sat mig ned og skrevet en lang liste, men jeg har baghistorien i hovedet. Et intuitivt bagkatalog på vedkommende. Når så andre forslår, om ikke hun kan sige sådan og sådan, sidder jeg bare og tænker ’nej nej’. Jeg har skide svært ved at skrive sammen med andre. På nær måske hvis jeg mangler en god joke at gå på. Den kan jeg godt sende i entreprisen.”

Sudoku med sange

Pernille Sørensen har været involveret i revyer både i Rønne, Esbjerg, Hjørring, Dragsholm, Gilleleje og Græsted.

”Procedurerne er meget forskellige på de forskellige revyer i forhold til, hvem der indsamler materiale og hvem der skriver. Det kan foregå på tusind måder, men når jeg selv sidder med ved bordet og selv skal spille, er der groft sagt to måder, jeg skriver på. Enten skriver jeg det, der mangler i det samlede billede, eller dét jeg har lyst til at tale om. Og det ene er ikke finere eller mere brugbart end det andet i mine øjne. Man ved aldrig rigtigt, hvad man mangler, før man har høstet bruttomaterialet. Der kan være emner, man mangler at få dækket, ligesom at

skuespillernes forcer gerne skal tilgodeses,” siger Pernille Sørensen.

Fordelingen mellem tekster, sange og nonverbale numre er også vigtig. Det er med andre ord en kæmpe stor sudoku, der skal gå op.

”Mine numre er ofte sange. Det er min spidskompetence, selv om jeg også skriver sketcher og monologer. Det er bare supernemt for mig at skrive noget, jeg gerne vil tale om, som en sang. Sange er en lavthængende frugt for mig, så det er godt at plukke dén, når man er i en proces, hvor man arbejder under tidspress. Der er ingen grund til at vælge det, der er sværest, som det allerførste. Tit gælder det om at få hul og overhovedet komme i gang med at skrive.”

En version af en selv

En af Pernille Sørensens figurer er Healer-Bente. ”Hvis du har opfundet en figur, der er din egen, ved du lige præcis, hvordan den figur taler. Hvilke ord hun bruger, og hvad vedkommende interesserer sig for. I den situation er det figuren, der gør arbejdet og teksten kommer næsten af sig selv. Jeg har for eksempel en figur der hedder Healer-Bente. En figur, man skaber, er jo ofte en lidt mærkelig udposning af en selv og ens egen fantasi, og det er hun således også. Her er det nemt at producere, for når du først har figuren, kan du sætte dig ned og sige, at nu handler det om Healer-Bente, og hvad sker der, hvis hun skal ud i den offentlige trafik for eksempel,” siger Pernille Sørensen, der også mener, at det er godt med et øje udefra til at forløse et selvskrævet nummer:

”Instruktøren er en væsentlig faktor for, om det falder godt ud eller ej, er. Du kan godt stirre dig blind på nogle ting, når du både skriver og selv skal spille. Hvis du spiller nummeret, som det er skrevet, én til én, tilfører du måske ikke noget overraskende eller noget, der kan løfte det op på et andet niveau. Det kan instruktøren hjælpe dig med. En god instruktør har en stor aktie i at optimere materialet.”

Healer-Bente er en af Pernille Sørensens figurer, som hun beskriver som en mærkelig udposning af sig selv. Her ses Healer-Bente i Esbjerg Revyen i 2010. Foto: Esbjerg Revy.

René Vase (t.v.) og Jannik Fuglsang, der oprindeligt er uddannet som hhv. reklametegner og skolelærer, begyndte at skrive for Aarhusrevyen i 1995 på hobbyplan. Sidenhen har det grebet om sig og siden 2005 har de arbejdet som tekstforfattere på fuld tid. Foto: Amalie Egholm.

Kom med ind i revylaboratoriet

Vase & Fuglsang fra Aarhus har været storleverandører af sketches, sange og monologer siden 1990'erne. På et loftkontor i Åbyhøj smeder de en kædedans af morsomheder sammen hvert eneste forår, men hvordan gør de det og hvordan arbejder de sammen med skuespillerne?

Af Jacob Wendt Jensen

Hvis du er en af de mange hundrede tusinder, der de senere år har været i Cirkusrevyen, er der en stor chance for, at du har grinet af noget Vase & Fuglsang har skrevet. Det kunne for eksempel være 'Fede tider' sidste år, hvor Ulf Pilgaard gav den som gammel hippie fra 1968 og ikke mindst 'Klar snak'-monologen, der blev kendt i folke-munde som 'Perlemor'.

René Vase og Jannik Fuglsang griner hver dag på deres arbejdsplads, men det er ikke kun tilfældige løse grin ved kaffemaskinen. De griner af de vanvittige ideer, som gerne i sidste ende skulle blive til revynumre i en af de knap tyve danske sommerrevyer. Et revynummer bliver ikke til af sig selv og en stribe vittigheder er derfor ikke nok. Der bliver arbejdet seriøst og ydmygt med stoffet i Åbyhøj.

Det er omkring tyve år siden at Vase & Fuglsang blev fuldtidsforfattere udi humoren. René Vase havde en grafisk tegnestue, og Jannik Fuglsang var skolelærer, da de begyndte at skrive til studenterrevyen i Aarhus, og senere skrev de til byens professionelt drevne revyer i deres fritid. Men de fik hurtigt resultater og har nu alle landets revyer som deres arbejdsplads.

Morsommere omkring næste hjørne

De to kan ikke rigtigt forestille sig en arbejdsdag, hvor de ikke griner, men det er dog langt fra alle grin, der ender i et revynummer i sidste ende. Jannik Fuglsang forklarer:

”Grin skal formidles fra maven videre til en instruktør og en skuespiller, der arbejder sammen med en scenograf. Mange på vejen skal synes, det er sjovt, inden det bliver til et revynummer på en scene. Vi kan godt sidde med noget, vi synes er crazy-skørt, og så kigger vi på det, og så ryger det i skuffen. Fordi vi ved, det aldrig vil nå bare nogenlunde helskindet gennem processen. Hvis man, når man ser bred underholdning, tænker, hvorfor der ikke dukker noget mere originalt op, så er det altså ikke fordi, der ikke tænkes originale tanker. Men fordi ideerne skal igennem så mange forskellige led, før det når ud til publikum i sidste nede.”

Men man kan vel ikke kalkulere sig frem til et grin eller hvordan, René Vase?

”Vi bliver selvfølgelig nødt til at holde fast i, hvad vi selv tænder på og selv griner af. Når vi skriver, sidder vi ikke og spekulerer på, hvilken revy vi lige præcis skriver til. Det kan man først gøre bagefter, når man sorterer. Det starter med, at vi får en ide, som vi tænder på og er ved at skribe af grin. Men der er selvfølgelig også de alvorlige numre.”

Jannik Fuglsang supplerer:

”I idefasen kan man sidde og cracke jokes, og så kommer den lidt mere kedelige fase, hvor man nogle gange skal vade rundt meget længe. Her tror jeg revyforfattere mange gange stopper for hurtigt. Det er måske omkring det næste hjørne, der venter noget endnu mere morsomt. I mellemfasen griner man knap så meget, som i idefasen, og i skrivefasen grines der slet ikke.”

Ikke en litterær tekst

Ifølge revyforfatterne i Aarhus undervurderer mange det håndværk, der ligger i at skrive revynumre.

”Når et nummer fungerer godt, ser det hele jo så legende let ud. Den ide kan jeg også få, tænker man uvilkårligt derude. Ja, men kan du virkelig det? Det er ikke så vært at få en god ide, men derefter ligger et sted mellem 80 og 90 procent af tiden vi bruger på et nummer i stille og alvorligt at diskutere, hvordan ordene skal vende og hvilken form nummeret skal have. Man skal kunne håndværket, så man er i stand til at forvandle et nummer fra en skør ide til der, hvor skuespillerne kan bruge det. Vi fik muligvis sjovere og vildere ideer for 15-20

år siden, men vores håndværk er til gengæld blevet meget bedre siden da. Det er faktisk først sent i vores proces, vi sætter os til at skrive vores ide,” siger René Vase.

At skrive et revynummer handler langt fra kun om at sidde ved en computerskærm og skrive. De to forfattere skiftes til at sidde ved tastaturet, mens den anden går rundt i lokalet og måske siger replikkerne med forskellige sjove stemmer. Numrene bliver så at sige forsøgt spillet undervejs.

”Det er især en god ide at skrive dialog sammen. Af og til læser vi noget en eneforfatter har skrevet, og det kan man altså ofte godt se, at folk har skrevet alene. Og den slags kan være svært for skuespillerne at bruge,” siger Jannik Fuglsang.

De to understreger, at en revytekst ikke er et litterært værk, men en brugsting, der skal leve på scenen.

Ind kommer skuespillerne

Visse numre er i den teksttunge ende, hvor Vase og Fuglsang leverer en tekst og skuespillerne mere eller mindre udfører den, mens forfatterparret andre gange hænger mere på ryggen af skuespillernes præstationer. Her er to eksempler:

René Vase: ”I ’Perlemor’ gør teksten arbejdet. Ulf gør det fantastisk som Hanne Bech Hansen og ideen om, at han kunne komme til at ligne hende, var hans egen, så uden ham var nummeret ikke blevet lavet. Men der blev lavet meget lidt om i den originale tekst.

Jannik Fuglsang: ”Andreas Bos sketch hvor han spiller Møllehave. Der må vi indrømme, at det var Andreas, der gjorde det til et fabelagtigt godt nummer. Det er musikens i hans sprog, der er det helt sjove, hvor vittighederne i teksten er fine nok, men heller ikke mere. Det blev nærmest til et lille stykke musik.”

Vase & Fuglsang har også med deres erfaring indset, at man ikke som revyforfattere skal være alt for firkantede med sine tekster.

”Når det gælder viser, holder man som revyforfatter typisk mere fast i originalteksten, men i en sketch skal skuespillerne have lov til at lave ord om. Vi har også prøvet at instruere Esbjerg-revyen et par gange, og det har givet et helt nyt perspektiv. Når man et par gange har prøvet, at der bliver lavet om på det, man har skrevet, bliver man mindre principfast med det, og det er sundt,” siger Jannik Fuglsang.

Set fra skuespillerens perspektiv

Vase & Fuglsang er kendt for at have et højt bundniveau, så derfor bestiller revyerne ofte numre hos dem. Man ved, at de kan levere.

”Vi lærte af vores begynderfejl. Man bliver meget klogere af det, der ikke fungerer. Vi har også oplevet at få en succes tidligt i karrieren, der var et lucky punch eller en succes, hvor det helt typisk var skuespillernes fortjeneste. Den slags kan man ikke lære af, og det er lidt svært at hitte rede i det hele til at begynde med,” siger René Vase.

Der gik for eksempel flere år, inden man på arbejdskontoret hos Vase & Fuglsang forstod, at skuespillerens perspektiv på scenen ikke er det samme som revyforfatterens. Forfattere sidder i salen og ser det hele på

ottende række midt for, mens skuespilleren står oppe på scenen og kigger på publikum og sine medspillere. Det er to helt forskellige perspektiver.

”Skuespilleren skal jo ikke stå og stege på scenen. Det er ikke så svært, når du skriver en monolog eller en vise. Men med en sketch skal man passe på, at det ikke bliver skolekomedie, men omvendt skal du heller ikke træde ind på instruktøren og skuespillernes enemærker, men du skal forstå deres situation. Skuespilleren står på scenen og ved noget om situationen deroppe, men til gengæld har vi et overblik, som de ikke har,” siger Jannik Fuglsang.

Langt mellem de fantastiske numre

Selv om revymakkerparret er flittige og arbejder hver eneste dag fra 9 til 15 på deres kontor, er alle ideer ikke lige gode.

”De diamanter, man skal sidde og kigge tilbage på, når man bliver gammel, finder man ikke hvert eneste år. Mange faktorer skal gå op i en højere enhed, før vi står med en af de helt store succeser,” siger René Vase.

Det er samtidig svært at se en revy, man selv har numre med i, fordi man har høje forventninger.

”Ud af ti numre af vores vil jeg sige, at fem numre skuffer, fire er okay og et bliver man positivt overrasket over. Når man altså ser dem udført på scenen,” siger René Vase.

Ideer er der nok af, men en ide kræver et originalt greb for at fungere som revynummer.

”Hvis resultatet skal være rigtigt godt, skal det være et greb, der vender situationen på hovedet. Eller man kan sætte velkendte klodser sammen på en ny måde. Og så skal publikum aldrig være i tvivl om, at et nummer et slut, og der skal leveres til sidste fløjt. Skuespilleren skal have mulighed for at få et grin hjem, inden han eller hun går af scenen. Det er ligesom, når man skifter målscoren ud i sidste minut i en fodboldkamp, det er fordi han skal have sin klapsalve,” siger Jannik Fuglsang.

REVYMESTRE MED MERE

Jannik Fuglsang og René Vase er storleverandører af tekster til danske revyer og er blandt andet blevet kåret som årets revyforfattere hele syv gange.

De har omkring 400 revytekster på deres cv og forfatterjobs for komikere gennem tiderne som Pallesen & Pilmark, Østjysk Musikforsyning, Andreas Bo og mange andre. Derudover rummer deres cv også flere hele forestillinger på teatre som for eksempel ’Livet’ med Niels Ellegaard og Henrik Lykkegaard og opdateringer af de gamle humørklassikere som eksempel ’Frk. Nitouche’ og ’Sommer i Tyrol’. Og senest Folketeatrets ’Mød mig på Cassiopeia’ fra i år.

Anmelderne: Sådan har den danske revy det anno 2019

Selv om revyen er en gammel og traditionsrig genre, er der godt gang i de danske revyscener rundt om i landet. Men hvilke udfordringer lurder for revyen i den nærmeste fremtid, og hvad kræver det kunstnerisk at skabe en veldrejet revy i dag? Revyanmelderne Morten Buckhøj og Rikke Rottensten giver deres bud.

Af Michael Müller

Dansk revy har det godt i disse år. Blandt de knap 20 revyer, der fordeler sig rundt i landet, klarer langt de fleste sig godt, trods det, at vi befinder os i en omskiftelig tid med flere og flere underholdningstilbud. Og kigger man på tallene, bliver der solgt i omegnen af 300.000 revybilletter om året.

På scenen virker det kunstneriske niveau højt, og revyen har formået at rykke sig fri af de halvslove år i 1980'erne og starten af 1990'erne, hvor mange anmeldere med jævne mellemrum begravede dansk revy. Bunden var nået, og genren ville uddø, mente man. Siden er der sket en del med revyen. Men trods succesen kommer der til at ske forandringer i de kommende år.

"Lige nu befinder dansk revy sig i en brydningstid. I 2017 stoppede Leif Maibom, skaberen af Sønderborg Sommer Revy, sidste år stoppede Flemming Krøll i Nykøbing F. Revyen, og det er ingen hemmelighed, at Lisbet Dahl og Ulf Pilgaard nærmer sig afslutningen på deres æra i Cirkusrevyen. Det er med til at skabe nogle brydninger i dansk revy, når sådanne ikoner stopper," siger teater- og revyanmelder Morten Buckhøj.

Står i et vadested

Rikke Rottensten, teaterkritiker og direktør for Alhambra - Museet for humor og satire, er enig i, at revyen står i en brydningstid i disse år.

"De store revyer står over for et generationsskifte i de kommende år. Cirkusrevyen er lokomotivet for dansk revy, og derfor bliver det interessant at se, hvad der kommer til at ske med den revy i de kommende år," siger Rikke

Illustration:
Claus Seidel.

Rottensten, der mener, at det ikke er givet, at revyernes succes vil fortsætte, selv om det går godt i disse år:

"Lige nu er den store udfordring for revyerne, at det går rigtigt godt. Revyerne kan virkelig noget rent politisk, og folk strømmer ind for at se dem. Derfor er faren, at de kan blive kvalt i deres egen succes. Altså, at udviklingen stopper, fordi det går så godt, og her er dilemmaet, at når det går godt, hvorfor skal man så ændre noget," siger Rikke Rottensten.

Hvad er det egentligt, der kendetegner tidens revyer, og hvad kræver det at skabe en veldrejet og vedkommen-revy i dag? Nogle af de revyer, der for tiden har fundet en succesfuld skabelon, er blandt andre Kerteminderevyen, Cirkusrevyen, Sønderborg Sommer Revy og Nykøbing F. Revyen. En skabelon, der ifølge Morten Buckhøj i virkeligheden ikke har forandret sig meget gennem årene.

Et andet tempo

"Det interessante er, at selv om revyerne har udviklet sig i deres form, tager man stadig fat på det samme indhold, som man altid har gjort. Måske bare på en mere moderne måde. Politik er altid et hit, det samme er parodien. Vi ville blive skuffede, hvis Cirkusrevyen ikke havde en parodi, fordi den slår fast, at det er sjovt og underholdende. Derudover gør det ikke noget, hvis man også har et skarpt politisk nummer, der kan vække til eftertanke. Den store forandring er i tempoet. I dag er det svært at forestille sig en klassisk Osvald Helmuth-vise på seks minutter og 40 sekunder. Den går ikke længere i takt med, at zapperkulturen har gjort sit indtog. En vise må helst ikke vare meget længere end tre minutter, og det skyldes tempoet," siger Morten Buckhøj.

Dette kan Rikke Rottensten sagtens genkende: "Lisbet Dahl siger, at et nummer skal vare omkring tre minutter,

for derefter begynder folk at sidde og ryste på sæderne. Og det handler ikke om, hvorvidt man er ung eller gammel. Samfundet går bare generelt hurtigere i dag, og derfor ser vi, at tempoet er et andet end tidligere i dansk revy."

Hun peger samtidig på, at teksterne af gode grunde er afgørende for, at en revy fungerer. Tekster, der overrasker publikum og samfundskritiske numre og ikke for mange onkelvitser, der handler om, at datteren tror, at far og mor går i swingerklub. Den går ikke. Hellere de aktuelle, skarpe numre, der rammer noget i os selv, uanset om det handler om politikere eller speltmødre, som Rottensten konkluderer. Revyen skal kunne sende et blik på os danskere og hvad det er for et samfund, vi er en del af. Og hvordan gør man så det?

Humor er en alvorlig sag

"Det kræver først og fremmest skuespillere, der er eminente i forhold til timing og tempo, de skal kunne afvikle et show, og det er samtidig vigtigt, at de har en kontakt til publikum. Når vi taler revy, er det enormt vigtigt, at skuespilleren vil sit publikum og kommunikerer med dem, så publikum har en fornemmelse af, at de bliver set. Det kan de bedste revyskuespillere. Men selvom det er satire, skal skuespillerne tage stoffet alvorligt. De må ikke være bange for, om de støder nogle i salen. De skal turde at stå ved deres nummer og spille det på den måde, som de mener, det skal laves. Det er en styrke, selv om nogle må føle sig stødt," siger Rikke Rottensten.

Også Morten Buckhøj, der i mange år var anmelder ved B.T. og i dag ved blandt andet Ekstra Bladet, mener, at teksterne er afgørende for, om en revy kommer i mål. Men når alt kommer til alt, er det skuespillerens opgave at eksekvere og få nummeret udover scenen.

"Det vigtigste er, at skuespillerne tager materialet alvorligt. Sådan er det med komedien. Hvis den ikke bliver taget alvorligt, fungerer den ikke, og så bliver den ikke morsom. Her er revyen en fantastisk genre, fordi skuespillerne kun har tre minutter til at levere varen. Hvis man ikke kommer i bund, fungerer et nummer ikke," siger Morten Buckhøj.

MORTEN BUCKHØJ OM GODE REVYER DE SENERE ÅR

- Kerteminderevyen har i flere år haft et hold og en stil, der virkelig har fungeret godt. Revyen har været stilskabende, og det har været en af de bedste revyer de seneste år. Den har mindet om Hjørring Revyen i gamle dage.
- Sønderborg Sommer Revy og Nykøbing F. Revyen er rundet af Cirkusrevyens form med store scener og større formater. De er måske knap så karakteristiske i deres form, de er mere mainstream, men det gør dem bestemt ikke til dårligere revyer.

Efter valget skal vi drikke en masse dialogkaffe

Skuespillerforbundet har gennemført en rundspørge blandt Folketingets kulturordførere om nogle af de vigtigste mærkesager. Ordførerne fra otte ud af ni partier har svaret, og der tegner sig grundlæggende et positivt billede, mener Dansk Skuespillerforbunds formand.

Af Lotte Malene Ruby

"Vi ved godt, at kulturområdet har svært ved at konkurrere om opmærksomheden på den politiske scene med for eksempel sundhedsområdet, men svarene på rundspørgen giver mig håb om, at vi godt kan rykke vores mærkesager lidt længere op på dagsordenen. Svarene demonstrerer både viden og omtanke," siger Benjamin Boe Rasmussen, formand for Dansk Skuespillerforbund. Rundspørgen består af i alt fem spørgsmål. De fire med politisk indhold, mens det første helt enkelt går på politikernes egne oplevelser med film og teater – og det er helt bevidst.

"Af og til kan afstanden mellem os og Christiansborg føles meget lang, og derfor blev jeg både glad og positivt overrasket over, at kulturordførerne er så tydeligt interesserede i scenekunst – og at det er så forskellige oplevelser, de fremhæver," siger Benjamin Boe Rasmussen.

Det giver nemlig, ifølge Boe Rasmussen, et godt afsæt for de politiske diskussioner, at der er enighed om værdien af den kunst og kultur, der skal forhandles om.

Scenekunstens økonomi

Dansk scenekunst modtager hvert år ca. 1,3 mia. kr. i offentlig støtte – og det er dermed den del af kulturområdet, der får flest midler. Rundspørgens andet spørgsmål handler om de økonomiske rammer, og her vokser træerne desværre ikke ind i himlen, må Benjamin Boe Rasmussen erkende.

"Jeg tror ikke umiddelbart, der er udsigt til, at der kommer flere penge på bordet i den nærmeste fremtid. Det er der simpelthen ikke politisk flertal for, og det viser det seneste, brede scenekunstforlig også. Men der er heldigvis samtidig en stigende forståelse for, at vi har brug for stabilitet i de økonomiske rammer, så vi kan planlægge. Og det er positivt," siger han.

Benjamin Boe Rasmussen tror også på, at det er muligt at få prioriteret midlerne, så flest mulige penge går til reel produktion af film og teater.

"Der kan skuespillerforbundet være med til at vise vejen, så udviklingsmidlerne for eksempel kommer til gavn ude på teatrene og ikke bliver brugt på unødvendig dobbeltadministration og abstrakt udviklingsarbejde i kulturinstitutioner uden klare formålsparagraffer," påpeger han.

Spørgsmålet om streamingtjenesterne

Streamingtjenester som Netflix og HBO lægger i stigende grad lagt pres på både skuespillere og producenter, og skuespillerne er blevet mødt med krav om lavere lønninger og svagere rettigheder.

"Derfor spørger vi i rundspørgen, hvordan politikerne kan og vil bakke os op i denne sag. Men det er tydeligt, at de er usikre på løsningerne. Jeg tror dog godt, at vi kan finde et fornuftigt flertal for, at offentligt støttede produktioner altid skal overholde danske aftaler – og det er jo en god start," siger Benjamin Boe Rasmussen.

Her ses bl.a. Klaus Bondam i forestillingen
"Død over eliten" på Odense Teater.
Foto: Emilia Therese.

skuespillerforbundet nok minde dem om det.

"Efter valget skal vi ud at drikke en masse dialogkaffe med kulturordførerne – både de gamle og de nye. Der er masser af vigtige sager at arbejde videre med", slutter formanden.

RUNDSPØRGENS FEM SPØRGSMÅL

1. Hvad har været din største oplevelse med dansk film eller teater inden for det seneste år?
2. Kulturministeriet udbetalte i 2017 omkring 1,3 mia. kr. i støtte til scenekunsten. Mener dit parti, at det er det rette niveau? Og bliver pengene fordelt på den rigtige måde?
3. Stærke streamingtjenester som Netflix og HBO er kommet til Danmark og presser hele produktionen af dansk indhold og ikke mindst løn- og arbejdsforholdene for de danske scenekunstnere. Hvordan ser dit parti, at man fra politisk hold kan hjælpe med at sikre rimelige løn- og arbejdsforhold for danske kunstnere og en fortsat høj produktion af dansk film og tv af god kvalitet?
4. EU-retten har afgjort, at den danske blankmedie-ordning er forældet, fordi den ikke inddrager nye, digitale lagringsenheder. Et udvalg nedsat af kulturministeren kom i 2017 med anbefalinger til en ændring af ordningen, som dog vil indebære, at kompensationen til de danske kunstnere ville ligge i bund i forhold til andre EU-lande. Anbefalingerne er ikke siden blevet fulgt op. Hvad vil dit parti gøre for at sikre danske kunstnere en rimelig kompensation?
5. Hvad anser du og dit parti som den største kulturpolitiske udfordring lige nu? Og hvad vil I gøre ved det?

*Læs de fulde svar fra politikerne på
skuespillerforbundet.dk/rundspoerge*

Men der er også dele af problematikken, som rækker ud over landegrænserne. Og her skal løsningerne blandt andet findes på EU-plan.

"Marianne Jelved fra De Radikale beder direkte skuespillerforbundet om indspark til, hvordan vi imødegår presset. Hun foreslår selv, at der bliver kigget nærmere på, hvordan andre lande tackler problemerne. Og det er positivt, for vi har brug for danske politikere, som kan tage de her sager op i international sammenhæng. Det er jo store, globale spillere, vi er oppe imod," siger Benjamin Boe Rasmussen.

Politisk flertal for en ny blankmedie-ordning

Blankmedie-ordningen skulle egentlig sikre danske kunstnere kompensation for privatkopiering af film og musik. Men ordningen er i dag dybt forældet – og det har vi EU-rettens ord for.

"Desværre har regeringen ikke løst problemet, men placeret sagen i en syltekrukke, hvor kunstnerne selv skal forhandle om en ny ordning med store elektronikvirksomheder som Apple og Siemens. De har bare ingen interesse i en ny ordning, som er dyrere for dem. Så der sker ingenting – og det koster os mange millioner i rettighedsmidler hvert år," forklarer Benjamin Boe Rasmussen.

Heldigvis viser rundspørgen stor opbakning til at få en ny blankmedie-ordning på plads.

"En samlet opposition støtter vores krav om en ny ordning, som sikrer os rimelig kompensation. Og jeg tror også, at vi kan få noget ud af en tættere dialog med de borgerlige partier. Det er jo ikke ekstra støttemidler vi er ude efter, men retmæssig kompensation," understreger Benjamin Boe Rasmussen.

Hvis meningsmålingerne står til troende, er der – uanset hvad – klart flertal for en ny blankmedie-ordning efter valget. Og hvis politikerne ikke selv husker på, så skal

OPBAKNING TIL NY BLANKMEDIE-ORDNING

Enhedslisten	Støtter ny ordning
Socialistisk Folkeparti	Støtter ny ordning
Socialdemokraterne	Støtter ny ordning
Radikale Venstre	Støtter ny ordning
Alternativet	Støtter ny ordning
Liberal Alliance	Intet svar
De Konservative	Ny ordning må ikke blive dyrere
Venstre	Vil undersøge sagen nærmere
Dansk Folkeparti	Afventer branchens udspil

Kulturpolitikere elsker teater

De politikere, der har mest indflydelse på kulturområdet, går – heldigvis – også selv i teateret og i biografen. Her fortæller kulturordførerne fra otte partier i Folketinget, hvad der har været deres bedste oplevelser med film og teater det seneste år.

Af Lotte Malene Ruby

Foto: Steen Brogaard.

Enhedslisten, Søren Søndergaard:

Jeg synes, det er svært at kvalificere oplevelser på den måde. Når jeg møder kunst, får jeg næsten altid en oplevelse ud af det, fordi det sætter nogle tanker og følelser i gang. Derfor vil jeg bare nævne to eksempler fra den seneste måned: 'Før frosten', som jeg så i min lokale kommunale biograf, Bibliografen i Gladsaxe, og 'Mens vi venter på Irak-kommissionen' på Det Kongelige Teater. Begge var fremragende og tankegangsættende danske produktioner baseret på store skuespillerpræstationer.

Foto: Steen Brogaard.

Radikale Venstre, Marianne Jelved:

'Et dukkehjem' på Vendsyssel Teater.

Foto: Folketinget

Det Konservative Folkeparti, Merete Scheelsbeck:

Der er godt nok svært at udpege en enkelt oplevelse, for der er mange at vælge imellem, og de har på hver deres måde været store oplevelser. Jeg har haft nogle helt fantastiske børneteateroplevelser med mine små nevøer. Det at opleve scenekunst sammen og igennem dem er noget helt særligt, og jeg elsker det. Jeg synes også, at en stor del af oplevelsen kan være at dele den med nogen. Jeg var med min far inde at se 'Vort mismods vinter' på Husets Teater tidligere på året. Her mødte vi Hitler i førerbunkeren dybt under jorden i hans sidste timer. Dan Zahle som Hitler kom ind under huden på os begge, og den satte både tanker og snakke i gang. Det var en stor oplevelse.

Foto: Steen Brogaard.

Socialdemokraterne, Mogens Jensen:

Min største teateroplevelse har ubetinget været Christian Lollikes fantastiske opsætning af 'Erasmus Montanus', som har spillet både på Aarhus Teater og Østerbro Teater. En fantastisk scenografi og en både skarp, morsom og musikalsk fortolkning af historien, der udfordrer både et nationalkonservativt og kulturradikalt syn på Danmark og danskheden. De største danske filmoplevelser er den store, billedstærke fortælling om 'Lykke-Per' og den helt stramme, enkle, men sindssygt spændende 'Den skyldige', som fortjent har taget en række store filmpriser hjem.

Foto: Steen Brogaard.

Socialistisk Folkeparti, Jacob Mark:

Jeg var inde at se 'Højskolesangbogen' på det Kongelige Teater. Det var en fantastisk oplevelse. Også fordi jeg elsker sangene. Vi synger altid fra højskolesangbogen til SFs gruppemøder.

Foto: Steen Brogaard.

Alternativet, Rasmus Nordqvist:

'Damphjerter' på Aveny T var en helt fantastisk oplevelse, ny dramatik, stærk iscenesættelse og et stykke, hvor vi sad bundet på tværs af generationer.

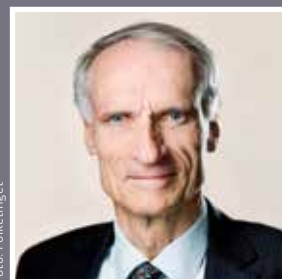

Foto: Folketinget

Venstre, Bertel Haarder

'Erasmus Montanus', 'Amadeus' og Bille Augusts 'Lykke-Per'.

Foto: Folketinget

Dansk Folkeparti, Axel Arendtsen

Tv-serien 'Bedrag', der er meget troværdig, godt skruet sammen og med glimrende skuespillere. Teaterstykket 'Død over eliten' på Odense Teater.

Kultur har stor værdi for danskerne

Danskerne går ind for offentlig støtte til kulturlivet, og skuespil, musicals revyer, film og opera er højt på favoritlisten. Alle er områder, hvor skuespillere er en stor del af udtrykket.

Af Jacob Wendt Jensen

Tænk tanken Mandag Morgen satte sig med undersøgelsen 'Mellem ballet og biografer – kultur ifølge danskerne' for at undersøge, hvad der lå bag den modsætning, at danskerne er storforbrugere af kultur og samtidig i forskellige undersøgelser har udtrykt stor skepsis overfor, at statskassen skulle bidrage til kulturen.

Den nye undersøgelse slår fast med syvtommersøm, at danskerne er vilde med kultur og dermed indirekte med skuespilleres arbejde om så de opsøger det ude i samfundet eller kigger med hjemme hos sig selv. Hele 77 procent af danskerne har ifølge undersøgelsen brugt kultur i deres hjem inden for det seneste år, og 74 procent har opsøgt kultur og oplevet den uden for hjemmets fire vægge i samme periode. Og rigtigt mange af dem ganske ofte. Det gør danskerne til de mest kulturforbrugende mennesker i hele EU.

Underholdning og idealisme

Når danskerne skal vægte, hvorfor de bruger kultur, nævner godt og vel otte ud af ti, at de gerne vil underholdes, mens mere end syv ud af ti gerne vil lære noget nyt om verden. Næsten lige så mange vil gerne have en fælles oplevelse med andre mennesker og det samme antal vil gerne lære noget om den danske kulturarv.

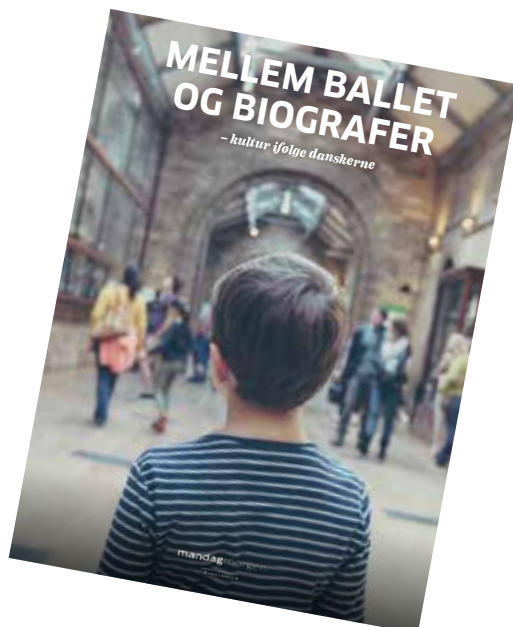
Seks ud af ti vil gerne modsiges i deres eget syn på verden og halvdelen af kulturforbrugerne til gerne reflektere over deres liv. Idealismen i forhold til at lære mere og trangen til blive underholdt går således på meget fin vis hånd i hånd, når kulturen skal forbruges og sluges.

Ikke så overraskende betyder den lokale kultur mest i provinsen, hvor man sætter fire gange så meget pris på lokale kulturbegivenheder end man gør i Hovedstaden.

Opbakning til statslig støtte

Men hvem skal så betale? Det var et af de presserende spørgsmål i undersøgelsen. Selvom danskerne ikke vægter støtten til kultur så højt, når de skal sammenligne kultur med sygehuse eller andre vigtige samfundsinstitutioner, så får piben en anden lyd, når man spørger mere direkte i forhold til kultur.

Lidt mere end tre ud af ti danskere – eller mere præcist 33 procent – mener, at størstedelen af kulturlivet bør stå selv og støtter udsagnet:

"Kunst og kulturlivet skal som udgangspunkt klare sig selv økonomisk. Det offentlige tilskud skal være begrænset og kun gå til de kulturtilbud, der under ingen omstændigheder ville kunne klare sig selv økonomisk."

Omkring 55 procent af danskerne støtter til gengæld dette udsagn om bred kulturstøtte: "Et stærkt kulturliv er en del af det grundlag, samfundet er bygget på. Derfor er det nødvendigt, at det offentlige er med til at finansiere en stor del af kunst- og kulturlivet."

Undersøgelsen er gennemført som et webbaseret survey, og indsamlingen er foregået i perioden 6. december 2018 til 7. januar 2019. Der er indsamlet i alt 2.000 besvarelser blandt danskere i alderen 18-75 år.

RESULTATER – KORT OG GODT

74% af danskerne vil gerne lære noget nyt om verden, når de deltager i en kulturel oplevelse.

63% er enige i, at kulturoplevelser er med til at sætte fokus på vigtige emner i den offentlige debat.

63% af danskerne er enige i, at lokale kulturoplevelser styrker deres tilknytning til deres lokalsamfund.

80% mener, at kunst- og kulturoplevelser i barndommen bidrager til at understøtte børns faglige læring.

55% af danskerne er mest enige i, at det offentlige skal finansiere en stor del af kunst- og kulturlivet.

DET KAN DANSKERNE BEDST LIDE

I undersøgelsen blev danskerne bedt om at rangordne deres kulturoplevelser, og resultatet ser således ud:

1. Museer.
2. Skuespil.
3. Biblioteker, musicals eller revyer.
4. Film eller biografer.
5. Opera, spillesteder eller koncerter, dans eller ballet.
6. Litteratur eller litteraturarrangementer, kultur-festivaler, film eller musikfestivaler.
7. Dramaserier eller dokumentarer, orkestre eller klassiske koncerter.
8. Gallerier eller kunsthaller.
9. Musikskoler eller billedskoler.

Kandidatuddannelsen i scenekunst:

Fint lyder det, men hvad betyder det?

Til august 2019 begynder de første kandidatstuderende på den nye scenekunstneriske kandidatuddannelse, som giver dem titlen Kandidat i scenekunst, når de er færdiguddannede. Det er første gang, der bliver udbudt en kandidatuddannelse inden for det scenekunstneriske felt i Danmark. Men hvad er det egentligt uddannelsen dækker over?

Af Katrin von Linstow

Det kan næppe være gået nogens næse forbi i skuespillerkredse, at de kunstneriske uddannelser herhjemme i løbet af de seneste par år er blevet såkaldt "akkrediteret". Det gælder også for Den Danske Scenekunstskoles fem grunduddannelser, der nu er godkendt som kunstneriske bacheloruddannelser. Nu kan skuespillerskolerne altså også tilbyde en kunstnerisk kandidatuddannelse og dermed leve op til de europæiske standarder for videregående uddannelser.

Uddannelsen er engelsksproget og møntet på både at tiltrække danske og udenlandske studerende. Målet er at uddanne originale, selvstændige og entreprenante scenekunstnere, der kan arbejde på tværs af faggrænser og udvikle ny scenekunst, men som også kan dokumentere og formidle den viden og de opdagelser, de gør sig igennem deres kunstneriske praksis og derigennem bidrage til videreudviklingen af det scenekunstneriske felt.

Uddannelsen skal ikke kun lære de studerende om nyere strømninger inden for international scenekunst og

Foto: Henning Hjorth.

kunstteori, men også udvikle deres kompetencer til at anvende denne viden i det skabende arbejde. De skal både kunne drøfte og reflektere over kunstens rolle i samfundet, men også iværksætte, tilrettelægge og gennemføre kunstneriske værker og projekter på egen hånd og i samarbejde med andre. De studerende får blandt andet hjælp og vejledning af uddannelsens tre nyansatte professorer: Den tyske instruktør og dramatiker Falk Richter, den norske instruktør Runar Hodne og den danske dramaturg og forsker Solveig Gade, der også er uddannelsesleder på kandidatuddannelsen.

Det er kunstnerisk – ikke akademisk

Mange har frygtet, at kandidatuddannelsen i scenekunst ville blive mere akademisk end kunstnerisk, men det er ikke tilfældet, forsikrer Solveig Gade. Faktisk kan akademikere slet ikke søge om optagelse på kandidatuddannelsen, da universitets- og professionsbacheloruddannelser ikke er adgangsgivende. Det er kun folk med en kunstnerisk baggrund, hvad end det er fra Den Danske Filmskole, kunstakademierne, musikkonservatorierne og lignende, der kan blive optaget. Men så er det også ligegyldigt, om du blev uddannet sidste år eller for 25 år siden. Selve undervisningen byder heller ikke på de store skriftlige opgaver og projekter som man kender fra den akademiske

verden, men derimod en række selvstændigt anlagte scenekunstneriske projekter. En kandidatuddannelse i scenekunst er en praktisk, 'hands on'-uddannelse.

"Hvor de akademiske uddannelser bygger på et videnskabeligt grundlag, er vidensgrundlaget på kandidatuddannelsen i scenekunst baseret på det, vi kalder kunstnerisk udviklingsvirksomhed (artistic research) og kunstnerisk praksis," forklarer Solveig Gade.

Kandidatuddannelsen tager da også udgangspunkt i og bygger oven på de fagligheder, de studerende har tilegnet sig på bacheloruddannelsen:

"Men hvor BA-uddannelsen eller den tidligere fire-årige uddannelse var bygget op omkring den studerendes særfaglige profil, som fx skuespiller, så er kandidatuddannelsen bredere og mere tværfagligt anlagt. Man kan sige, at kandidatuddannelsen udfolder sig i spændet mellem den enkelte studerendes specialiserede praksis, entreprenørskab og kunstnerisk udviklingsvirksomhed," siger hun.

Fire forskellige programmer

De studerende kan altså komme med mange forskellige kunstneriske fagligheder i bagagen, men alle søger ind på den samme kandidatuddannelse. I stedet for at lave flere forskellige kandidatuddannelser i henholdsvis skuespil, iscenesættelse, scenekunstnerisk produktion, musical og

dans har man med én kandidatuddannelse altså valgt at bygge bro mellem de scenekunstneriske fagligheder og styrke fagområdernes samarbejde. Imidlertid har man inden for kandidatuddannelsen mulighed for at vælge mellem fire forskellige programmer: *Konceptualisering, Kunstnerisk forskning og performative processer, Globale interaktioner og Fortællingens Topografi*.

På programmerne kan de studerende så få lov til at udforske og udvikle deres eget kunstneriske projekt og praksis. Udover hold- og laboratorieundervisning er der nemlig mange selvstændigt anlagte projekter, valgfag og også et internationalt semester, som de studerende selv skal planlægge. På den måde giver uddannelsen den enkelte studerende vide muligheder for at forfølge sit kunstneriske projekt, men den kræver også en stor grad af selvstændighed.

Adspurgt om grunden til det brede og tværfaglige fokus samt den entreprenante streng igennem uddannelsen svarer Solveig Gade, at uddannelsen i høj grad afspejler en udvikling, vi kan iagttage i det scenekunstneriske miljø i disse år.

"Vi ser stadig flere eksempler på scenekunstnere, der går på tværs af discipliner og sprænger de rammer, de oprindeligt blev uddannet indenfor. Som fx skuespillere, der selv begynder at skrive, instruere og producere projekter. "Og pointen er, at det ene ikke behøver at udelukke det andet," understreger Solveig Gade og fortsætter:

"Ligesom man sagtens kan medvirke i en klassisk komedie på Store scene på et institutionsteater samtidig med, at man selv har igangsat, skrevet, instrueret og spiller med i en ultraeksperimenterende forestilling på et lille teater, skal man tænke BA'en i for eksempel skuespil og kandidatuddannelsen som noget, der supplerer, udfordrer og derved beriger hinanden."

UDDANNELSESAKTA

To-årig kandidatuddannelse. SU-berettiget
25-30 studerende optages årligt

Adgangskrav:

Bestået optagelsesprøve i form af samtale.

Du skal have en kunstnerisk uddannelse på bachelor niveau enten fra DDSK eller anden relevant videregående kunstnerisk uddannelsesinstitution.

Der er ikke tidsbegrænsning på, hvor længe der må gå, fra du afslutter den adgangsgivende uddannelse til, at du søger optagelse.

Læs mere om kandidatuddannelsen og de fire programmer på:

<https://ddsk.dk/da/kandidat-i-scenekunst>

Digital branding giver flere job

Film- og tv-producenter i ind og udland kigger i stigende grad på sociale medier som Facebook, Instagram og YouTube, når de skal besætte roller til nye produktioner. "At have en stærk og professionel profil på sociale medier kan uden tvivl gøre, at man lettere lander jobs," siger brandingekspert Katrine Emme Thielke.

Af Andreas Ebbesen Jensen

Der var engang, hvor Tom Cruises hvide tandpastasmil og Arnold Schwarzeneggers muskler alene kunne sende en film til tops i biograferne. Sådan er det ikke længere. De største film bliver ikke længere solgt på star power men på brands. Alle ved, hvem Superman og Batman er, men de færreste kender navnet på den skuespiller, som bærer kappen – og de fleste er også ligeglade. Studierne bag de største blockbusters investerer penge i brands og tiden, hvor en Hollywood-skuespiller kunne indløse 20 millioner dollars for en rolle er for længst borte. Der er dog en undtagelse.

Den amerikanske eks-wrestler Dwayne 'The Rock' Johnson scorer 22 millioner dollars per film, hvilket gør ham til verdens dyreste skuespiller. The Rock er blevet kaldt for 'franchise-Viagra', men det er misvisende. Han *er* en franchise i sig selv, som ikke behøver at flankere sig med superhelte eller udkæmpe stjernekrige for at hive folk i biografen. Og det kan han i høj grad takke de sociale medier for.

Castere skæver til sociale medier

Med mere end 108 millioner følgere på Instagram, 13 millioner følgere på Twitter og 58 millioner følgere på Facebook har Dwayne Johnson forvandlet sig til et globalt superbrand, som kan trække millioner af mennesker i biografen på sit navn alene. Som stjernen selv har sagt det i et interview til det amerikanske magasin Forbes:

"Sociale medier er blevet det vigtigste værktøj for mig, når jeg skal promovere en film. Jeg har indgået en kontrakt på sociale medier med fans fra hele verden om, at der er værdi i det, jeg leverer til dem."

Men der er i høj grad også værdi i det for de producenter, der finansierer hans film. I stedet for (kun) at poste millioner af penge i tv-reklamer og billboards betaler

Fra venstre:
Laura Christensen, Julie R. Ølgaard og Neel Rønholdt udgør tilsammen NIPSKanalen på YouTube. En serie de både skriver og producerer.
Foto: Emilie Thielke.

studierne efter sigende The Rock et millionbeløb for at promovere sine film på de mange sociale platforme.

At man som skuespiller tager sin digitale tilstedeværelse alvorligt er efterhånden blevet vigtigt. Flere og flere castere i Hollywood indrømmer, at de aktivt søger efter nye talenter blandt såkaldte 'influencers' på YouTube, Facebook og lignende sociale platforme, når skuespillere skal hyres til en rolle. En skuespiller med mange følgere er nemlig guld værd for producenterne, der kan bruge deres sociale platform til at udbrede kendskabet til filmen eller tv-serien.

Under branchemagasinet The Wraps medie- og teknologikonference 'The Grill', som blev afholdt ved udgangen af 2018, udtalte producer Jason Newmann:

"Jeg vil tro, at spørgsmålet om, hvor mange følgere en skuespiller har på sociale medier, dukker op i mere end halvdelen af alle de casting-møder, jeg har med producenter og distributører – særligt inden for tv og streaming. Det er et spørgsmål, vi får stillet om og om igen."

Ikke alle i branchen hilser dog film- og tv-studiernes fokus på følgere velkommen. I 2016 kritiserede den garvede skuespillerinde Emma Thompson filmbranchen for at hyre skuespillere baseret på online popularitet frem for talent.

"Branchen hyrer skuespillere som har en masse følgere, udelukkende af den grund, at de har mange følgere. På den måde kan studierne bruge de mange følgere til at sælge film. Den forretningsmodel trælinder skuespillerne til deres sociale medie-personas, og det synes jeg er en katastrofe," sagde hun til den britiske avis The Telegraph.

Herhjemme ser caster Rie Hedegaard også med øget opmærksomhed på udviklingen.

"Personligt caster jeg ikke selv skuespillere på Facebook eller andre sociale medier.

Caster Rie Hedegaard. Foto: Martin Greis Rosenthal.

Faktisk kender jeg heller ikke andre af mine kolleger i udlandet, som gør det. Jeg har ikke lyst til at fremstå fordømmende, men alt man udsender, står man jo på mål for. Søger man efter skuespillere, vidner det måske mere om, at man ikke har gjort sit eget forarbejde, og mere lader tilfældighederne råde. Jeg kan forstå, at man kan få brug for at lede efter amatører, unge eller lignende, men ikke skuespillere – her må man gøre grundig research. Det skylder man folk, som lever af dette her erhverv," siger hun.

Rie Hedegaard har arbejdet som caster siden 1984 og har hyret skuespillere til nogle af de største film- og tv-produktioner herhjemme som 'Festen', 'Mænd og Høns', 'Vinterbrødre', den kommende fantasyfilm 'Valhalla' samt tv-serierne 'Bedrag' og 'Herrens vej'. Senere på året lægger hun cast til den første HBO-serie på danske hænder. Rie Hedegaard underviser også eleverne fra scenekunstskolerne i netop sociale medier. Her råder hun dem blandt andet til at have "lys i pæren" og være vågne og opmærksomme på det indhold, de deler med omverdenen.

"Man skal ikke føle sig overset, fordi man ikke er på de sociale medier, slet ikke. Faktisk kan det være helt befriende. I mit job har jeg ikke lyst til at vide alt for meget om den private del af en skuespillers liv. Uskyldigheder som baby-billeder er da glædeligt, men når det kører rundt i fnidder og diskussioner, som kan være svære at styre, kan man godt blive en anelse træt. Sat lidt på spidsen, kan det sagtens gå hen og resultere i en overeksponering, som kan ende med at stå i vejen for den magi, som gerne skulle opstå, når man ønsker at se en spiller i en bestemt rolle," forklarer hun.

Arbejdsgivere søger digitale ambassadører

Der er dog ikke tvivl om, at den rette gøren og laden på sociale medier kan hjælpe til at lande skuespillerjobs. Herhjemme er flere såkaldte YouTube-stjerner blevet hyret til at spille med i både reklamefilm og tv-serier.

"At have en stærk og professionel profil på sociale medier kan uden tvivl gøre, at man lettere lander jobs. Det er blevet mere og mere almindeligt, at arbejdsgivere tjekker én ud på sociale medier. Det gør de blandt andet for at se, hvor engageret man er i de produktioner, man spiller med i. Er man villig til at hjælpe med at fortælle historien bag filmen, teaterstykket eller tv-serien på sine sociale medier? Har man tidligere delt billeder fra settet eller postet plakater fra produktionen og lignende? Med andre ord søger arbejdsgiverne efter en medarbejder, som er villig til også at være ambassadør, for det, de laver," forklarer digital brandingekspert Katrine Emme Thielke.

"Jo flere sociale medier, du er aktiv på, jo lettere er det også for castere at finde dig. Man skal tænke de sociale medier som forskellige veje, der alle leder potentielle arbejdsgivere hen til ens profil," forklarer Katrine Emme Thielke. Hun slår dog fast, at det vigtigste ikke er antallet af sociale medier, man er aktiv på, men kvaliteten af det indhold, man poster.

"Jeg vil stærkt anbefale, at man vælger en digital platform, som man gør noget ud af. Det er bedre at bruge din energi på Instagram end at kaste dig halvhjertet over fem forskellige sociale medier, som du ikke får tid til opdatere," siger hun og fortsætter:

"Med mindre man er meget berømt, så starter folk jo ikke med at følge én, fordi de synes ens navn lyder fedt. De følger en, fordi man har noget at give dem," siger hun.

Katrine Emme Thielke mener, at skuespillere i højere grad end så mange andre mennesker er gode til at skelne mellem deres offentlige persona og deres private jeg. Og det giver dem en fordel i forhold til at begå sig på sociale medier.

"Skuespillere er trænet i en verden, hvor der eksisterer nogle meget kendte kunstnere. Så mange har sandsynligvis meget tidligt taget stilling til, hvordan de selv vil håndtere berømmelsen. Hvor meget vil de give af sig selv til offentligheden? Hvad skal forblive privat? Og de overvejelser giver automatisk en fordel, når man skal brande sig selv digitalt," siger Katrine Emme Thielke.

Nordisk Teaterlaboratorium – Odin Teatret søger ny direktør

med kunstneriske visioner og respekt for teatrets styrkepositioner og placering

Nordisk Teaterlaboratorium søger ny direktør med tiltrædelse 1/1 2021. Teatret er egnsteater i Holstebro, hvor teatret har hørt hjemme siden 1964 under ledelse af Eugenio Barba i et fælles teaterkollektiv.

Den nye direktør skal være med til at udvikle en fremtidig kunstnerisk og organisatorisk model for egnsteatret. En passende balance mellem tradition og fornyelse skal prioriteres. Teatret har været drevet med et internationalt udsyn, en stærk lokal forankring og med en eksperimenterende og opsøgende arbejdsform.

Se yderligere her: <https://www.holstebro.dk/job>.

Ansøgningsfrist: 3.6. 2019

Samtaler: August 2019

YouTube banede vej for spillefilm

På YouTube-kanalen NIPS tager de tre skuespillere Julie R. Ølgaard, Neel Rønholt og Laura Christensen tykt pis på sig selv og deres branche i deres helt egen komedieserie. Nu har succesen kastet en spillefilm af sig.

Af Andreas Ebbesen Jensen

Siden 2017 har de tre skuespillere Laura Christensen, Neel Rønholt og Julie R. Ølgaard produceret deres egen tv-serie 'NIPSKanalen' på YouTube. I bedste 'Klovn'-stil præsenterer den komiske trio seerne for karikerede udgaver af dem selv, som forsøger at jonglere karriere, børn og familie, mens de skriver på deres første spillefilm.

"Serien tager udgangspunkt i vores eget liv, men er skruet op på én milliard. Vi udstiller os selv helt vildt og har en regel om, at det altid er os, som skal dumme os foran kameraet. Her er ikke nogen gallapremiere på den røde løber. Tværtimod gør vi en dyd ud af at vise, at vi også kan være grimme om morgenen og have lyst til at kyle vores børn ud af vinduet en gang imellem. Og det tror jeg rammer noget i folk," siger Julie R. Ølgaard.

Indtil videre har skuespillerinderne produceret mere end 40 afsnit, og de mest sete af dem har mere end 100.000 visninger.

Fansene er vilde med Julie, Neel og Lauras YouTube-eventyr, men da de første gang annoncerede, at de ville lave en YouTube-kanal, blev de mødt med en del panderynker fra venner og kolleger.

"Folk var meget skeptiske i starten og deres reaktion var sådan lidt: 'Okay, skal I lave en YouTube-kanal? Piger, I er over 30 år, hvad fanden har I gang i?'" Og første sæson var da også en total satsning. Vi anede ikke, om det ville briste eller bære. Derfor er det også skønt, at det har fået så meget opmærksomhed og at folk har taget så godt imod det. Det giver selvfølgelig endnu mere blod på tanden," siger Julie R. Ølgaard.

Kreativiteten driver værket

NIPSKanalen er fuldstændig selvfinansieret, hvilket med Julie R. Ølgaards egne ord gør "den kreative legeplads mere fri". Ved siden af serien laver de tre skuespillere indhold til firmaer, som ofte kontakter dem efter at have set deres klovnerier på YouTube-kanalen. Men det er primært kreativiteten og ikke kontanterne, som driver værket, slår Julie R. Ølgaard fast.

"At prøve kræfter med YouTube har givet os helt vildt meget på et professionelt plan. Vi går alle tre med lidt rankere ryg, fordi vi selv har skabt noget og har fået afløb for alle vores ideer. NIPSKanalen giver os afløb for vores kreative impulser og giver os mulighed for konstant at

udvikle os. Den har givet os mulighed for at genopfinde os selv og vise nye sider os selv, som folk ikke regnede med, vi havde,” siger hun.

Julie R. Ølgaard, Neel Rønholt og Laura Christensen er ikke tilhængere af, at man hænger sit beskidte undertøj til tørre på de sociale medier, og alle tre værner da også meget om deres privatliv. Med NIPSKanalen har skuespillerinderne skabt en platform, hvor de kan være i kontakt med deres fans og samtidig fuldstændig kontrollere, hvor meget af deres privatliv, de ønsker at dele.

“Fordi vi spiller karikerede udgaver af os selv og skriver alt selv, skaber vi også en mystik omkring, hvad der udspringer af virkeligheden, og hvad der er fri fantasi. Og denne leg med fakta og fiktion er enormt underholdende – både for os selv og for vores seere,” siger Julie R. Ølgaard.

For de tre skuespillere har den digitale branding på YouTube været et middel til at tage ejerskab over deres eget kunstneriske udtryk og skabe noget, de kan stå 100 procent inde for. Og hvis alt går efter planen kaster YouTube-eventyret en spillefilm af sig til næste år, der udspiller sig i samme humoristiske meta-univers som serien.

“Vores mål har altid været, at NIPSKanalen skulle give os mulighed for at lave en spillefilm, og det ser nu ud til at lykkes. Det er jo en kæmpe blåstempling af vores projekt. Vi kan mærke på de producenter, vi har snakket med, at de har en enorm respekt for, at vi har skabt det her på egen hånd. Så jeg føler, at NIPSKanalen har været med til at give os et skub i den rigtige retning og vist omverdenen, at vi er stærke og produktive kvinder, der kan og vil selv,” siger hun.

Guide: Sådan får du succes på Instagram

Det sociale medie Instagram er oplagt at brande sig selv på som skuespiller, da det er båret af billeder og videoer og samtidig har en meget høj udbredelse i den demografi, som typisk køber biograf- eller teaterbilletter. Vi har bedt brandingekspert Katrine Emme Thielke om at fortælle, hvordan man bedst profilerer sig selv på Instagram som skuespiller.

Brug hashtags

Hashtag-funktionen stammer oprindeligt fra Instagram. Brugen af hashtags tjener det formål at kategorisere billeder, så de kommer lettere ud til brugerne. Hashtags kan også gøre billeder tilgængelige for brugere, der ikke følger en i forvejen, så de kan finde frem til ens profil ved at søge på det givne hashtag. Brug de mest specifikke og tematiserede hashtags, du kan opspore. De generelle som eksempelvis #fashion, #news og #football osv... får dine billeder og videoer til at drukne i mængden.

Engager dig i dine følgere

Det er afgørende, at det man poster giver mening og værdi for følgerne. Hvis dine følgere finder indholdet værdifuldt, vil de være langt mere tilbøjelige til at læse med, engagere sig og interagere med dit indhold. Du kan engagere dine følgere på mange måder. Det kan være ved at stille dem spørgsmål om, hvad de ønsker at få ud af dine posts. Brug også gerne tid på at like deres opslag og svar tilbage på alle kommentarer, du selv får på dine billeder. Det viser brugerne, at du er interesseret i dem og skaber derved en større fornemmelse af fællesskab.

Skriv en god profilttekst

Mange brugere på Instagram tjekker din profil inden de følger dig. Derfor er den korte profilttekst meget vigtig – hvem er du, og hvad får man på din profil?

Husk, at dine billeder er kontekstløse

Dine følgere ser dine billeder ét ad gangen i deres feed. Det vil sige, at dine billeder er blandet mellem en masse andres, og det er langt fra sikkert at dine følgere har set dine seneste mange billeder. Husk derfor, at hvert billede og dets tekst skal kunne stå alene. Man skal kunne forstå det, uden at gå tilbage på din profil og se alle dine andre billeder. Tænk dine posts som små snacks til dine følgere – en lille lækker bid ad gangen.

Hav et klart koncept

De mest populære Instagram-følgere har ofte et klart koncept, som får brugerne til at vende tilbage igen og igen. Et godt eksempel er Instagram-profilen 'Symmetry Breakfast', som hver dag poster billeder af to fuldstændig symmetrisk anrettede morgenmads-tallerkner anrettet til ham selv og sin mand. Og selvom konceptet ikke behøver at være lige så stramt, så er det en god ide at tænke i samme baner. Find en unik krog på dit indhold, som du kan levere til dine følgere. Det kan være de fedeste behind the scenes-billeder, smukkeste detaljer på kostumer, bedste locations-fotos eller noget helt fjerde.

Vælg billeder med omhu

De fleste ser Instagram på mobilen, så indholdet skal være til at afkode med det samme. Et billede af en masse mennesker på en scene eller et foto af publikum på stolerækkerne er totalt no go. Det er rodet og svært at afkode for brugerne. Detaljer, nærhed, farver og kontraster fungerer derimod vildt godt.

DSF STUDIO NYE KURSER OG EFTERUDDANNELSE I FORÅRET

ÅBEN STUDIO Fri træning for 200 kr. pr. halvår

Stemmehjælp med Naja Månsson

Mandage fra 29. april-27. maj

Få løst net op for kompensatoriske spændinger og få hjælp til at øge din stemmes volumen, egalitet og klang. Læg dig til rette på briksen hos Naja Månsson og få en omgang stemmehjælp, som øger stemmens sundhed og udtryksmuligheder. Naja har 10 års erfaring med at massere professionelle stemmer.

Improvisation med Kasper D. Gattrup

Tirsdage til 7. maj

Improvisation er fantasiens legeplads. Det kræver evnen til at sætte fantasien fri, og det kræver en konstant åbenhed og kontakt til dine medspillere for at det kan gå op i en højere enhed. Kasper D. Gattrup har arbejdet med improvisation i 20 år både som skuespiller og underviser

Filmskuepil og karakterarbejde med Rasmus Kloster Bro

Onsdage til 29. maj

Hvordan får en skuespiller autoritet over sin karakter? Det er udgangspunktet for workshopforløbet, hvor spillefilmsaktuelle Rasmus Kloster Bro ud fra devising og "Mike Leigh"-metoden underviser i at arbejde

metodisk med medskabelse og karakterimprovisationer til film. Rasmus er aktuell med katastrofefilmen 'Cutterhead'.

Drama og tekstarbejde med Rhea Leman

Fredage til 10. maj og torsdag 16. maj samt tirsdag 21. maj

Tag tilløb til at skabe din egen karakter. På kurset arbejdes der med at udforske og undersøge karakterernes fysiske karakteristika ud fra eksisterende teaterscener. Der er fokus på meget arbejde på gulv, og du bliver introduceret til nye måder at nærme dig teksten

og karakteren på. Rhea Leman har mere end 40 års erfaring som dramatiker og instruktør inden for teater, tv, dans og performance.

KURSER

Audition, self tape og cold read med Andreas Lyon

Individuelle online-sessions i maj, frist 30. april

– pris: 350 kr. NB: kurset er ændret fra Aalborg Teater til online-sessions. Derfor primært for kursister i Jylland

På dette kursus kommer du til at prøve kræfter med teknikken cold read i forbindelse med auditions og self tapes. Cold read-teknikken forøger evnen til hurtigt at se opgaven klart, træffe stærke valg og gå ind i

rummet med fornyet sikkerhed og glæde – hvad enten det er hos casteren eller hjemme med self tape. Andreas Lyon er skuespiller og acting coach og har arbejdet på serier som 'CSI' og 'Weeds'.

Masterclass with Patsy Rodenburg – How to be unforgettable present as an actor

15.-16. juni / OBS: observatørpladser ledige.

Pris: 600 kr. tilmelding hurtigst muligt

During the workshop Patsy Rodenburg will work with participants on body centering and "Presence" through greater self-awareness. Shakespeare's King

Lear is the play that will be used during the workshop. You may choose to work in Danish or English.

Patsy Rodenburg is considered one of Britain's most highly-regarded voice teachers. She has worked regularly with renowned actors such as Judi Dench, Ian McKellen, Daniel Day-Lewis, Nicole Kidman, Orlando Bloom, Hugh Jackman, and Natalie Portman.

Læs mere om kurserne, Åben Studio, frister og tilmeld dig på hjemmesiden under DSF Studio.

DEBAT

Tal sammen om løn

I gennem mange år har Musicaludvalget besøgt talrige forestillinger i hele landet under mottoet: Synlighed på arbejdspladsen. Enten før eller efter forestillingerne holder vi møde med de medvirkende og får vendt mange relevante emner som: auditionforløb, kontrakter, prøveforløb, spilleperiode, understudy-prøver og sikkerhed.

Men nu synes vi imidlertid, at tiden er kommet til, at vi gerne vil opfordre til at tale noget mere sammen. Og gerne om det, som vi allerhelst ikke vil tale om: "Hvad får du i løn?"

Der er nemlig en kedelig tendens blandt nogle arbejdsgivere til under lønforhandlingen at sige, at vi ikke må tale sammen om lønforhold, hvilket vi ikke skal rette os efter. Det forhindrer både, at kvinder og mænd kan få det samme i løn, men også at folk med samme uddannelse kan få ens løn for det samme stykke arbejde. Ifølge ligelønsloven har de ansatte ret til at drøfte løn og udveksle lønoplysninger indbyrdes.

Vi oplever også, arbejdsgivere siger "I får det samme." Måske i grundløn, men der er så bare nogen, som har været lidt mere på forkant med diverse tillæg under lønforhandlingen.

Derfor er det naturligvis vigtigt, at vi med denne nye åbenhed om lønforhold ikke hænger hinanden ud under lønforhandlingen og nævner navne og derved sætter andre i fedtefadet. For det er sårbart at tale om løn. Ja, mange har nærmest berøringsangst overfor emnet, men vi kan åbne for posen og gøre det på en ordentlig måde. Og alle vil vinde på det i længden, hvis vi får skabt større bevidsthed om lønforskelle og løn.

Lise Nees
Formand for Musicaludvalget

Mangler du et sted at øve?

I DSF Studio findes der to prøvesale med klaver/flygel og spejle i begge sale. Der findes også et lille mødelokale, der egner sig godt til møder eller til at orde en scene. Prøvesalene benyttes til kurser og arrangementer, men når de ikke er i brug kan de lejes/lånes af medlemmer/Filmex rettighedshavere. På hjemmesiden finder du betingelser for brug og leje af lokalerne samt en bookingkalender med oversigt over, hvornår der er ledigt.

Lad os nu bare investere i kunsten

Foto: Henning Hjorth.

I skrivende stund er der endnu ikke udskrevet valg, men der er ingen tvivl om, at det nærmer sig med hastige skridt for alle vegne ser og hører man politikerne komme med mange mærkelige udspil inden for både sundhed, vejvæsen og på kulturens område. Jeg har meninger om det meste – også om regionerne, DR, Radio 24syv og omfartsvejen ved Mariager. Men lige her og nu vil jeg koncentrere mig om scenekunstreformen og kulturpolitikken. Nogle ting i scenekunstreformen, som kom midt marts, er ok, selvom der vel egentlig bare er tale om en justering og ikke en egentlig reform. Men jeg råber ikke udelukkende hurra. Desværre kom det mest til at handle om at begrænse skaderne efter regeringens udspil, og det mest opløftende var, at tilskuddet til børn og unge blev fredet, og at politikerne indså, at teatrene har brug for mest mulig stabilitet. Det skete blandt andet, fordi vi havde et fremragende samarbejde med Dansk Teater og deres direktør. Tak til dem og hende. Men det var ikke en sejr – mere en kamp, der endte uafgjort. For på bundlinjen blev det et nulsumsspil.

Men nu tager vi lige og smider pakken med tudekiks væk. For det går godt i vores branche. Jeg har set flere fantastiske forestillinger i Vendsyssel, Aarhus og København. Og jeg har været til Aprilfestival (den store børneteaterfestival) og set hvor hårdt og fantastisk, der bliver arbejdet for fortsat at lave børne- og ungdomsteater i verdensklasse. CPH:DOX har vist dokumentarer i verdensklasse, og jeg må nok sige at stemmesedlen var svær at udfylde, da vi skulle vælge årets bedste film. Og så er Bedrag sæson 3 lige gledet over skærmen.

Men hvis vi skal beholde det høje niveau, skal der investeres i kunsten - ikke kun i produktionerne men også i fremtidens publikum og derfor kommer vi ikke uden om at tale om penge med politikerne. Det er sindssygt vigtigt, at vi lærer vores børn, at kunst findes, og at de møder den i skolen, ligesom de møder matematik og dansk. Ikke fordi de skal blive kunstnere, men fordi de skal mærke, hvad der danner os, hvad der giver os værdi som mennesker og lærer os at træde ud af hamsterhjulet og sætte pris på livet som andet og mere end et nyt samtalekøkken.

Vores kunstneriske arbejde er med til at forme fremtidens samfund. Det er klart, at man som ung menneske ikke kan påtage sig et ansvar for demokratiets overlevelse. I den alder vil man bare gerne være den næste Trine Dyrholm, James Bond eller lignende. Men med alderen og erfaringen kommer indsigten – og det jeg ser nu, er en branche på toppen. Fordi talentet både er foran og bag scenen – foran og bag kameraet. Men hvis niveauet skal holdes, skal der investeres i kunsten, og det er vi nødt til at tale om og stå fast på.

Den nye kulturanalyse viser, at danskerne synes, at kulturen og kunsten er pisse vigtig, og at danskerne synes, at staten skal påtage sig ansvaret for at finansiere kunsten og kulturen, også de kulturudbud de ikke selv bruger. Så lad os for helvede sparke døren ind på Christiansborg. Jeg kan se på de svar, politikerne har givet os på den rundspørge, vi har lavet, at de gerne vil lytte til os, og at de gerne vil være med til at ændre på tingene, så måske er de døre, der skal sparkes ind allerede åbne. Lad os se efter valget – jeg kridter skoene og renser jakkesættet.

Benjamin Boe Rasmussen,
Formand for Dansk Skuespillerforbund

Fødselsdage		
Anne Marie Vessel Schlüter	1. maj	70 år
Trine Runge	2. maj	60 år
Puk Scharbau	6. maj	50 år
Kirsten Olesen	10. maj	70 år
Iben Wurbs	15. maj	70 år
Birgit Conradi	20. maj	80 år
Bende Harris	23. maj	80 år
Lone Rode	29. maj	85 år
Palle Granhøj	30. maj	60 år
Peder Dahlgaard	30. maj	50 år
Ina-Miriam Rosenbaum	11. juni	60 år

TEATER V

4 FORESTILLINGER PÅ 8 DAGE - CPH STAGE I VALBY

CPH
STAGE

"...en utrolig kraftfuld oplevelse ..."

DEN4VÆG

"... et festfyrværkeri
af en danseforestilling ..."

AARHUS STIFTSTIDENDE

"... dans, gøgl og humor
i en genial blanding ..."

WEEKENDAVISEN

HUMAN IN BALANCE

DON GNU

FRA VALS TIL ZEMBEKIKO

EN SKABELSESHISTORIE, DER GENTÆNKER MENNESKET

SSTJERNER

27. MAJ KL. 20 | 28. MAJ KL. 14 | 29. MAJ KL. 20

"...smuk historie om
den tabte kærlighed..."

XQ28.DK

FREDERIKSBORG AMTS AVIS

DEN4VÆG

THOR KIDMOSE

KULTURKONGEN.DK

Svar på Helgas brev

EN LILLE PERLE - EN STOR KÆRLIGHEDSHISTORIE

BASERET PÅ BERGSVEINN BIRGISSONS ROMAN
(NOMINERET TIL NORDISK RÅDS LITTERATURPRIS 2012)

30. MAJ KL. 17 | 31. MAJ KL. 20

BAG STJERNERNE

EN MUSIKALSK SCIENCE-FICTION THRILLER

30. MAJ KL. 22 | 31. MAJ KL. 14 | 1. JUNI KL. 22 | 2. JUNI KL. 11

Kys & Vinyl

DA BEATLES
KOM TIL BYEN

+
65år

1. JUNI KL. 13 | 2. JUNI KL. 13